

DIEVA AICINĀJUMS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ezr 7:10, Neh 1:1–11, Dan 9:24–27, Dan 8, Rm 8:28, 29, Rm 9, 2Moz 3, 4.

ATMIŅAS PANTS:

“Slavēts lai ir Tas Kungs, mūsu tēvu Dievs, kas ir licis ķēniņa sirdī tādu lietu kā šo, lai izdaiļotu Tā Kunga namu Jeruzālemē” (Ezr 7:27).

Vai Dievs aicina katru cilvēku kādam īpašam uzdevumam? Vai ir kādi nosacījumi, kas cilvēku kādam noteiktam uzdevumam padara vairāk piemērotu nekā citus? Vai šie nosacījumi cilvēku acīs atšķiras no Dieva redzējuma? Lielākā daļa no mums droši vien teiktu “jā”, īpaši uz pēdējiem diviem jautājumiem. Ir brīži, kad Dievs mūs gatavo kādam īpašam uzdevumam ar izglītības vai pieredzes palīdzību. Citā reizē Viņš izvēlas mūs kalpošanā tikai tāpēc, ka mēs esam labprātīgi un pazemīgi. Ne vienmēr ir viegli saprast, kāds ir Dieva aicinājums mūsu dzīvē. Tomēr Bībele ir pilna ar stāstiem par cilvēkiem, ko Dievs izvēlējies īpašam uzdevumam.

Interesanti, ka Ezru un Nehemiju Dievs aicināja īpašam uzdevumam: atjaunot drupas. Tomēr atjaunošana šajā gadījumā ietvēra dažādus uzdevumus. Viņiem bija jāved Israēla tauta atpakaļ uz Jeruzālemi un jāatjauno templis un pilsēta. Vienlaikus viņiem bija jāmaca cilvēkiem par Dievu un – pāri visam – jāvada cilvēki pie tuvām attiecībām ar Viņu. Runāsim par aicinājumu no Dieva.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 19. oktobrī.

Ezras un Nehemijas aicinājums

Mēs varētu teikt, ka Ezra tika izraudzīts vairāku iemeslu dēļ: (1) viņš bija labprātīgs iet, (2) viņš bija vadītājs un (3) viņš bija prasmīgs rakstvedis un skolotājs. Mēs varētu atrast vēl citus iemeslus. Bet ir viens pants, kas, iespējams, vislabāk parāda, kāpēc Ezram tika dots šis uzdevums.

Ko Ezr 7:10 saka par Ezru? Kā Ezra varēja “nodot” vai “noskaņot” savu sirdi meklēt “Kunga bausību” un to pildīt? _____

Vārds “nodeva” jeb “noskaņoja” ebreju valodā ir “kun”. Šo vārdu var tulkot kā “sagatavoties, noskaņot, būt stingram, stingri nostiprināt, būt stabilam vai drošam”. Tāpēc šī apgalvojuma patiesā nozīme varētu būt tā, ka Ezra bija stingri noskaņojies savā sirdī jeb nodevies meklēt Dievu.

Pēc ierašanās Jeruzālemē Ezra bija piemērs tam, ko nozīmē nodoties Dievam, un viņš Jeruzālemē 13 gadus mācīja Dieva Vārdu. Viņam varēja likties, ka viņš šo 13 gadu laikā nav ienesis nekādas pārmaiņas, bet tad, kad mūri bija pabeigti, ļaudis sasauca sapulci – nevis tāpēc, ka kāds bija viņus spiedis, bet tāpēc, ka viņi to gribēja. Dieva Vārds, ko viņi bija dzirdējuši no Ezras, bija iesakņojies.

Kāpēc Nehemija tika izraudzīts? Izlasi Neh 1:1–11. _____

Nehemijas sirds dega par Dievu un par cilvēkiem. Viņš bija satraukts, uzzinot, ka darbs Jeruzālemē bija apstājies. Nehemijam bija degsme par konkrēto lietu, un tieši tāpat kā Ezra viņš bija šajā darbā brīvprātīgais. Dievs atbildēja uz viņu lūgšanām un ilgām. Dažreiz mēs domājam, ka, ja mums kaut kas patīk, tad tas nav no Dieva, jo Dievs dod mums darīt tikai grūtus uzdevumus, ko mēs nemaz negribam darīt. Bet, ja mēs staigājam ar Dievu, ilgas darīt kaut ko, kas mums patīk, bieži vien ir Dieva dotas. Dievs grib, lai mums ir degsme par to, ko mēs darām Viņam.

Kā tu esi piedzīvojis, ka Dievs aicina tevi darīt Viņa labā to, kas tev patīk? _____

Pravietiskais laiks

Pirmajā šī ceturkšņa tēmā mēs pētījām, kā Dievs aicināja Zerubābelu (ap 538. g. p.m.ē.) un Ezru (457. g. p.m.ē.) īpašai kalpošanai. Otrajā tēmā mēs pārdomājām Dieva aicinājumu Nehemijam (444. g. p.m.ē.). Mums ir jāsaprot, ka šie aicinājumi tika īstenoti saskaņā ar Dieva paredzējumiem. Piemēram, Dievs pamudināja Zerubābelu veikt īpašu uzdevumu 70 gūstniecības gadu beigās, par ko bija pravietojis Jeremija.

Kurā gadā Ezra tika aicināts kalpot? Tas bija tas pats gads, kad ķēniņš Artakserkss izdeva dekrētu. Cik nozīmīgs ir šis gads pravietojumā? Izlasi Dan 9:24–27. _____

Dan 9:25 teikts, ka “no tā laika, kad atskanēja vārds par Jeruzālemes atjaunošanu un uzcelšanu, līdz svaidītam valdniekam jāpaiet septiņām nedēļām, un pēc tam sešdesmit divu nedēļu laikā...”. Pēdējā nedēļa šajā pravietojumā ir minēta 27. pantā. Tā kā viena nedēļa satur septiņas dienas, pravietiskā nedēļa ir pielīdzināma septiņiem gadiem (4Moz 14:34; Ec 4:5, 6). Tāpēc šis pravietojums runā par 70 nedēļām, kas pielīdzināmas 490 gadiem. Jautājums pārdomām ir: Kad sākas 70 nedēļu pravietojums? Pants paliecina, ka tas būs no tā brīža, kad tiks izdota pavēle atjaunot un uzcelt Jeruzālemi.

Kopā tika izdotas trīs pavēles attiecībā uz jūdu tautas atjaunošanu. Pavēles atjaunot pilsētu izdeva Kīrs, Dārijs un Artakserkss. Tomēr tikai tā, ko izdeva Artakserkss, iekļauj rūpes par pašu Jeruzālemes pilsētu, un tikai šī pavēle ir saistīta ar Dieva slavēšanu par Viņa iejaukšanos (Ezr 7:27, 28).

Mēs sākam skaitīt 70 nedēļu pravietojumu no 457. gada p.m.ē., no septītā ķēnina Artakserksa I gada, kā minēts Ezr 7:7–26. Bez tam tā kā 457. g. p.m.ē. ir arī sākums 2300 dienu pravietojumam no Dan 8:14 (sk. rītdienas tēmu), šī pavēle kalpo kā sākuma punkts abiem šiem pravietojumiem. Septiņdesmit nedēļas beidzas mūsu ēras 34. gadā, kad evaņģēlija sludināšana tika paplašināta un tas tika sludināts arī pagāniem (ko iezi-mēja agrinās draudzes vajāšanas un Stefana mocekļa nāve). Pēdējās nedēļas vidus būtu 31. gads, kad Jēzus nomira pie krusta.

Pārskati Dan 9:24–27 pravietojumu. Kā tas ar pārsteidzošu precizitāti atklāj Jēzus kalpošanu? Kā šim pravietojumam vajadzētu palīdzēt mums nostiprināties stingri savā ticībā?

---

70 nedēļas un 2300 dienas

Vārds “nolemts” no Dan 9:24 burtiski nozīmē: “Septiņdesmit nedēļas ir nogrieztas.” Lai gan vārds, kas tulkots kā “nolemts”, nav izmantots nekur citur Bībelē, tas ir atrodamšs jūdu literatūrā un nozīmē “nogriezt” no kaut kā garāka. Tā kā Dan 8. nodaļa ietver 2300 gadu pravietojumu, kura sākuma punkts Dan 8. nodaļā nav dots, tad loģiski, ka, nākamajā nodaļā (Dan 9. nod.) runājot par 490 gadiem kā “nolemtiem” vai “nogriežtiem”, tie var būt “nogriežti” tikai no 2300 pravietiskajiem gadiem, kas minēti iepriekšējā nodaļā. Galu galā, no kā gan vēl varētu būt nogriežts šis periods, ja ne no garāka laika pravietojuma?

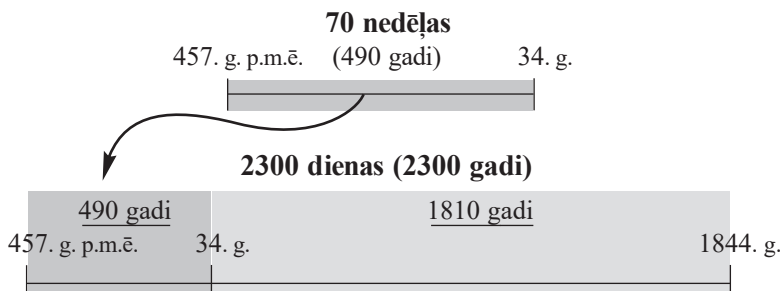
Izlasi Dan 8. nodaļu. Kāda bija viena daļa no dotās atklāsmes, kas nebija izskaidrota (sk. īpaši Dan 8:14, 26, 27)? _____

_____

_____

Ir daudz iemeslu, kāpēc 70 nedēļu pravietojums no Dan 9:24–27 un 2300 vakaru un rītu pravietojums no Dan 8:14 ir skatāmi kopā: (1) abi ir laika pravietojumi, (2) tos saista specifiskie jēdzieni “atklāsmē” un “izpratnē” (sk. Dan 8:26, 27 un 9:23), (3) abus pravietojuma skaidrojumus ir devis Gabriēls (sk. Dan 8:16 un 9:21), (4) vienīgā atklāsmes daļa Dan 8. nodaļā, kas nav izskaidrota, ir atklāsmē par 2300 vakariem un rītiem (reizēm tulkots kā “dienas”) no Dan 8:14; (5) Dan 8. nodaļa satur atklāsmi un tad daļēju tās skaidrojumu, bet Dan 9. nodaļā ir tikai tās skaidrojums, šajā gadījumā vienīgās Dan 8. nodaļas pravietojuma daļas izskaidrojums – kas bija 2300 dienu pravietojums no Dan 8:14, tās atklāsmes daļas, ko Daniēls nebija sapratis (sk. Dan 8:27).

Informācija, kas mums dota Ezras grāmatā, aizpilda trūkstošās pravietojuma paredzējumu daļas Daniēla grāmatā, proti, kad sākt vēsturiski skaitīt pravietisko laiku attiecībā uz svarīgiem Kristus kalpošanas un darba aspektiem mūsu labā.

Dieva izvēlētie

Ir daudz runāts par to, ka Dievs ir izvēlējis mūs darīt kādam uzdevumam. Daudziem ir dažādas idejas, ko šī izredzētība nozīmē. Ko Bībele saka par mūsu izredzētību?

Izlasi Rm 8:28, 29. Uz ko Dievs mūs aicina? Kam Viņš mūs ir izredzējis? _____

Šie panti īpaši apliecina, ka Dievs ir iepriekš nolēmis, lai cilvēki būtu saskaņā ar Viņa Dēlu. Tas neapasaka to, ka Dievs jau iepriekš nolēmis mūs glābšanai vai pazušānai un ka mums nebūtu izvēles šajā jautājumā. Citiem vārdiem, izredzētības mērķis ir mūsu pārveidošana. Mums ir jātiek pārveidotiem, lai atspoguļotu Dieva Dēlu. Šī pārveidošana ir apsoluta šajā rakstvietā (Rm 8:30), kuras autors Pāvils apliecina, ka tos, ko Dievs aicina, Viņš arī taisno (dara taisnus) un pagodina (dara svētus). Tāpēc mēs neesam pamesti, lai paši sevi pārveidotu, bet drīzāk Dievs apsola īstenot šo pārveidošanu Savā spēkā.

Izlasi Rm 9. nodaļu. Kāda izredzētība vai Dieva aicinājums ir aprakstīts šajā nodaļā?

Rm 9. nodaļā Pāvils runā par Dieva izredzētību īpašam uzdevumam. Israēlieši tika izredzēti, lai nestu labo vēsti par Dievu pasaulē. Frāze "Jēkabu Es milēju un Ēsavu Es ienīdu" (Rm 9:13) ir kopumā pārprasta, ka Dievs būtu milējis tikai vienu no brāļiem. Tomēr šo pantu kontekstā Pāvils pasaka, ka Jēkabs bija izredzēts, bet Ēsavs nebija. Kam bija izredzēts Jēkabs? Būt par Israēla tautas tēvu. Līdz ar to ir divu veidu izredzētības no Dieva puses. Pirmkārt, Dievs izvēlas katru vienu no mums glābšanai un grib mūs pārveidot pēc Jēzus līdzības. Otrkārt, Dievs izvēlas dažādus cilvēkus īpašiem uzdevumiem.

Kāpēc ir iedrošinoši zināt, ka tu esi izredzēts glābšanai? Kāpēc tas tomēr nenozīmē, ka mūsu izvēles nevar panākt Dieva piedāvātās glābšanas zaudēšanu? _____

Mūsu atbildība

Ja mēs esam Dieva aicināti, mums vēl joprojām ir brīva izvēle pieņemt vai atmest šo aicinājumu, tieši tāpat kā mums ir brīva izvēle pieņemt vai atmest glābšanu, ko Viņš mums visiem piedāvā. Viņš var nolikt mūs noteiktā stāvoklī, bet mēs varam izvēlēties nesekot Viņa norādījumiem. Jā, Viņš grib, lai mēs darām kaut ko īpašu Viņam, tieši tāpat kā Viņš aicina mūs kļūt līdzīgiem Viņam. Dieva izredzētība īpašam uzdevumam ir daļa no Viņa plāna mūsu glābšanai. Darot to, ko Viņš mūs aicina darīt, mēs atklājam savā dzīvē Viņa dotās glābšanas realitāti.

Kēniņam Saulam tika iedots kēniņa postenis. Diemžēl Sauls nekad pilnībā neatdeva savu sirdi Dievam, neskatoties uz uzdevumu, kas viņam bija dots. Tikai tāpēc, ka kāds ir Dieva aicināts darīt kaut ko īpašu Viņam, nenozīmē, ka šis cilvēks pieņems Dievu. Mūsu brīvā griba paliek noteicošais faktors, un ja mēs nesekojam Dieva vadībai, mēs varam zaudēt visu.

Izlasī 2Moz 3. un 4. nodaļu. Ko tas mums māca par to, kas notiek tad, kad Kungs aicina kādu īpašam uzdevumam? _____

Mūsu atbilde var būt tāda, kāda bija Ezram un Nehemijam, kas devās nekavējoties, vai arī mēs varam būt kā Mozus, kam bija aizbildinājumi un šaubas. Mozus beigās gāja, bet tomēr viņš mēģināja no tā atbrīvoties. Viņš šaubījās, apgalvojot, ka viņš nav pietiekami labs. Kāpēc lai faraons viņā klausītos? Viņš bija arī uztraucies, ka jūdu tauta viņam neticēs un viņā neklausīsies, līdz ar to darbs būtu veltīgs. Bez tam viņš sūdzējās, ka viņš nav pietiekami spējīgs – “man ir grūta valoda un neveikla mēle” (2Moz 4:10) – un ka viņam nav nepieciešamo prasmju. Visbeidzot viņš apņēmīgi lūdza Dievu sūtīt kādu citu. Un tomēr, lasot Mozus stāstu, mēs uzzinām, par kādu spēcīgu, kaut arī nepilnīgu vadītāju Mozus kļuva. Viņš bija tāds, kas uzticīgi pildīja uzdevumu, ko Kungs bija aicinājis viņu darīt.

Kādus aizbildinājumus mēs bieži atrodam, kas mūs attur darīt to, ko mēs zinām, ka Kungs grib, lai mēs darītu? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasiet rūpīgi grāmatā “Pravieši un ķēniņi” 697.–699. lpp. par 70 nedēļu pravietojumu un tā vēsturisko piepildījumu.

“Kristus nākšanas laiks, Viņa svaidīšana ar Svēto Garu, nāve un Evaņģēlija sludināšana pagāniem bija jau iepriekš pravietoti noteikti pieturas punkti. Jūdu tautai pirmajai vajadzēja izprast šos pravietojumus un saskatīt to piepildīšanos Jēzus misijā. Kristus saviem mācekļiem sevišķi uzsvēra pravietojumu pētišanas nozīmi. Norādīdams uz Daniēlam doto atklāsmi par laiku, Viņš sacīja: ‘Kas to lasa, lai uzmana.’ (Mt 24:15) Pēc savas augšāmcelšanās Viņš mācekļiem atkal paskaidroja ‘visus Rakstus, kas par Viņu rakstīti’. (Lūk 24:27) Pestītājs pats bija runājis ar visu praviešu starpniecību. ‘Kristus Gars viņos’ jau ‘iepriekš liecināja par Kristus ciešanām un tām sekojošo godību’. (1Pēt 1:11)” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 234. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pakavējies vairāk pie domas, ka Dievs aicina tevi darīt kaut ko, kas tev patīk. Kādi ir daži principi, kas tev varētu palīdzēt zināt, ka tu dari Dieva prātu, nevis tikai tad, kad tu dari kaut ko, kas tev patīk, bet vispār?

2. Izlasi Jonas stāstu un kā viņš reaģēja uz Dieva aicinājumu savā dzīvē. Kādu mācību mēs varam gūt no viņa piedzīvojuma? Vienlaikus salīdziniet, ko Jona darīja un ko Pāvils darīja, kad viņu aicināja Kungs (sk. Apd 9:1–20). Kādas bija galvenās atšķirības starp viņiem?

3. “Jūdas stāsts aino bēdīgo noslēgumu dzīvei, kas varēja būt par pagodinājumu Dievam. Ja Jūda būtu nomiris pirms sava pēdējā ceļojuma uz Jeruzālemi, viņš tiktu uzskatīts par cilvēku, kas ir cienīgs ieņemt vietu starp divpadsmit mācekļiem un kura ļoti pietrūkst.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 716. lpp.) Pārdomājiet stāstu par Jūdu Iskariotu. Vai viņa “aicinājums” bija nodot Jēzu? Ja jā, cik godīgi tas būtu pret viņu? Kā mēs varam saprast Jūdu un iespējas, kādas viņam bija, salīdzinājumā ar to, ko viņš beigās izdarīja? Kādas mācības mēs varam gūt no viņa stāsta par brīvās izvēles spēku mūsu dzīvē?